

CMU COUNCIL NEWSLETTER

จดหมายข่าวสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีที่ 5 ฉบับที่ 54 เดือนพฤศจิกายน 2563

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้รับรางวัลชนะเลิศ
การประกวดกระทงใหญ่ ประจำปี 2563

พ.2

ข่าวลำไยหอม

พ.4

ประเพณีทอผ้าไหมมัดดองอิน

พ.6

สภาวิชาชีพกับการร่วมขับเคลื่อน
วช. อย่างยั่งยืน

รอบโต๊ะสภา

มติการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 10/2563 เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2563 ที่ผ่านมา สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ได้เผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ที่ www.council.cmu.ac.th หัวข้อ : กำหนดการ/ระเบียบวาระ/สรุปมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาเพิ่มเติมได้ ส่วนเนื้อหาในฉบับนี้....จะขอนำมาแจ้งเฉพาะบางเรื่องโดยย่อเท่านั้น

การขยายพันธุ์ข้าว

เรื่อง " ข้าวลำไออน : จากวิทยาศาสตร์ที่เข้มแข็งเมื่อวานี้ ได้กำเนิดเทคโนโลยีที่มีคุณค่าในวันนี้ "

รศ.ดร.สมศร สิงขรัตน์ รองผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์ พร้อมทีมนักวิจัยสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้รายงานการดำเนินงานโครงการปรับปรุงพันธุ์ข้าวด้วยลำไออนพลังงานต่ำต่อที่ประชุม โดยนับตั้งแต่ภาคิวิศวะฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ ได้ลงทุนงบประมาณประจำปีในการจัดซื้อเครื่องเร่งอนุภาค **Sealed Tube Neutron Generator** เมื่อปี พ.ศ. 2513 ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยที่นำเครื่องเร่งอนุภาคดังกล่าวมาใช้ในงานการเรียนการสอนและการวิจัย ส่งผลให้เป็นที่ยอมรับในเวลาต่อมาไม่นานว่า **"การศึกษาค้นคว้าด้านฟิสิกส์นิวเคลียร์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เข้มแข็งที่สุดในประเทศ"** ด้วยพื้นฐานที่ดีนี้เอง จึงส่งผลให้ในปี พ.ศ. 2523 ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) พิจารณาเลือกให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วยเครื่องเร่งอนุภาค **Drift-Tube Neutron Generator** และอุปกรณ์ประกอบอีกจำนวนหนึ่ง เครื่องเร่งอนุภาคนี้นับเป็นแหล่งฝึกให้นักฟิสิกส์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เรียนรู้ที่จะสร้างเครื่องเร่งอนุภาค **Ion Implanter** ขึ้นเองในปี พ.ศ. 2538 เพื่อขยายการค้นคว้าวิจัยไปสู่ขอบเขตใหม่ คือ การศึกษาอันตรกิริยาระหว่างลำไออนกับวัสดุต่าง ๆ รวมถึงวัสดุชีวภาพ โดยเริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นการร่วมกันคิดนอกกรอบของนักฟิสิกส์กับนักชีววิทยาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยบทความทางวิชาการฉบับแรกของการศึกษาแขนงนี้เกี่ยวกับผลของลำไออนพลังงานต่ำต่อผนังเซลล์พืช ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2543 ตามมาด้วยความสำเร็จของการส่งถ่ายยีนเข้าแบคทีเรียด้วยลำไออนในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งถือได้ว่าเป็นแห่งแรกของโลก องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นได้จุดประกายการเริ่มต้นโครงการปรับปรุงพันธุ์ข้าวด้วยลำไออนพลังงานต่ำอย่างเป็นกิจจะลักษณะ จากความมุ่งมั่นอดทน ค่อย ๆ ปรับแต่งเทคนิคใหม่ที่ค้นพบเองกับข้าวรุ่น (crop) แล้วรุ่นเล่าอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานนับทศวรรษ นวัตกรรมการเกษตรใหม่ของโลกที่เรียกว่า **"เทคโนโลยีชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ในข้าวด้วยลำไออนพลังงานต่ำ"** ก็ได้ถือกำเนิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อย่างสมบูรณ์

ปัจจุบันเทคโนโลยีชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ในข้าวด้วยลำไออนพลังงานต่ำได้ทำให้เกิดข้าวสายพันธุ์ใหม่จำนวนมาก โดยมี 10 พันธุ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 จากกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 ได้แก่ (1) เจ้าหอม มช 10-1 (2) เจ้าศพ 10-1(3) เจ้าหอม ศพ 10-3 (4) เจ้า ศพ 10-5 (5) เจ้า ศพ 10-7 (6) เหนียว ศพ 10-2 (7) เหนียว ศพ 10-4 (8) เหนียว ศพ 10-6 (9) เจ้าก่า ศพ 10-9 และ (10) เจ้าก่า ศพ 10-11

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร่วมกับสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี ภายใต้สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้นำข้าวลำไออน 3 พันธุ์ ที่ให้ผลผลิตมากกว่า 1,000 กิโลกรัม/ไร่ ได้แก่ (1) เจ้าหอม มช 10-1 เพื่อการบริโภค (2) เจ้า ศพ 10-5 เพื่ออุตสาหกรรมแป้ง และ (3) เจ้า ศพ 10-7 เพื่ออาหารสัตว์และข้าวพาร์บอยล์ มาส่งเสริมการเพาะปลูกแก่ชาวนาในรูปแบบ "มช.-ราชบุรี โมเดล" ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้ชาวนาที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้อย่างน้อย 10,000 บาท/ไร่ ใช้การตลาดนำการผลิต มีตลาดรองรับแน่นอน ดูแลชาวนาสมาชิกแบบครบวงจร และควบคุมคุณภาพข้าวตลอดการผลิต จากการทดสอบการปรับตัวของข้าวทั้ง 3 พันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี พ.ศ. 2561 - 2562 พบว่าข้าวทั้ง 3 พันธุ์ปรับตัวได้ดี ให้ผลผลิตมากกว่า 1,000 กิโลกรัม/ไร่ ในขณะที่ผลผลิตข้าวไทยทั่วประเทศมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 460 กิโลกรัม/ไร่ ผลผลิตข้าว 3 พันธุ์ดังกล่าวของโครงการนี้ จึงสร้างความหวังแก่ชาวนาที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทย จึงได้ขยายผลโครงการไปยังพื้นที่อื่น ๆ อีก 15 จังหวัด ครอบคลุมภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย ผ่านสภาเกษตรกรจังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี แพร่ สุโขทัย กำแพงเพชร พิษณุโลก พิจิตร พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี ปราจีนบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท ปทุมธานี และกาญจนบุรี

ทั้งนี้ ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนโครงการนี้อย่างจริงจัง เนื่องจากเป็นโครงการที่มีความโดดเด่นอย่างมากในการนำฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์มาต่อยอดเพื่อนำไปสู่นวัตกรรม อีกทั้ง "ข้าว" ยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น ควรดำเนินการวิจัยต่อไปอย่างเข้มข้น เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและยั่งยืน
2. โครงการนี้เป็นการนำศาสตร์ต่าง ๆ มาบูรณาการร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสมควรนำมาเป็นแบบอย่างที่ดีต่อไป รวมทั้งควรมีการจัดทำฐานข้อมูล Data Science ในเชิงรุก เพื่อให้ได้ข้อมูลสะท้อนกลับในระดับประเทศ และหากมีการวางแผนกลยุทธ์ที่ดี จะทำให้เกิดพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต
3. ควรสร้างเทคโนโลยีหรือพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยไม่ต้องซื้อจากหน่วยงานภายนอก และหากผลักดันให้โครงการนี้สามารถสนับสนุนและส่งเสริมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านความมั่นคงด้านอาหารได้ จะประสบความสำเร็จอย่างมาก
4. ควรเตรียมความพร้อมสำหรับกรวางแผนการตลาดในด้านต่าง ๆ ให้ดี ไม่ว่าจะเป็นการตั้งชื่อ (Brand) ตราสัญลักษณ์ (Logo) และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ
5. สนับสนุนให้ทีมวิจัยในการเก็บตัวอย่างข้าวทุกกลุ่มและนำไปดำเนินการวิเคราะห์หาลำดับกลุ่มยีนทั้งหมด (whole genome sequencing) เพื่อนำมาสังเกตการณ์ว่ามีการเปลี่ยนแปลงลำดับกลุ่มยีนหรือไม่อย่างไร โดยเก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ เพื่อมาพิจารณา

และศึกษาว่าในข้าวแต่ละกลุ่มมีการกลายพันธุ์หรือไม่ แต่เมื่อได้ข้อมูลแล้วมหาวิทยาลัยยังไม่ควรนำผลงานดังกล่าวไปตีพิมพ์ เพื่อป้องกันมิให้บุคคลภายนอกนำไปถอดรหัสพันธุกรรมข้าว ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตได้

6. มหาวิทยาลัยอาจให้คณะเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ว่า หากมีพื้นที่เพาะปลูกที่มากขึ้น จะทำอย่างไรไม่ให้สินค้าล้นตลาด ซึ่งสภาเกษตรกรแห่งชาติจะมีส่วนช่วยคุณการผลิตในท้องถิ่นเช่นกัน รวมถึงควรศึกษาเรื่องการควบคุมปริมาณการผลิตที่มีการขยายเพิ่มมากขึ้นภายในระยะเวลา 5 – 10 ปีต่อไป จะส่งผลกระทบต่อเกษตรกร รวมทั้งส่งผลกระทบต่อในเชิงของเศรษฐกิจและผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอย่างไร

โดยสรุปแล้ว “ข้าว” เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อประเทศไทย และมีกลุ่มความรู้อันจำนวนมาก คณะทำงานควรนำข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยไปพิจารณาดำเนินการ และมหาวิทยาลัยควรจะต้องมีการศึกษาความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง และต้องมีการติดตามพร้อมทั้งพัฒนาตนเองต่อไปอย่างไม่หยุดนิ่ง เพราะต้องปรับตัวให้ทันกับคู่แข่งอยู่ตลอดเวลาอันเนื่อง

**แผนปฏิบัติงานระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563 – 2566)
ของผู้อำนวยการศูนย์วิจัยข้าวล้านนา**

รศ.ดร.ชนากานต์ เทโบลต์ พรหมอุทัย ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยข้าวล้านนา ได้นำเสนอแผนปฏิบัติงานระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563 – 2566) ต่อสภามหาวิทยาลัย ที่ประชุมพิจารณาแล้วรับทราบแผนฯ ของผู้อำนวยการ โดยมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. หากมหาวิทยาลัยมีแผนในการดำเนินธุรกิจที่ดี ก็จะทำให้เกษตรกรสามารถเพิ่มมูลค่าของข้าวได้มากและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งต้องอาศัยการวิจัยและวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วย เพื่อจะได้อธิบายคุณลักษณะที่มีคุณค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ
2. เรื่องของข้อมูลเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะข้อมูลทางพันธุกรรม ซึ่งสามารถช่วยย่นระยะเวลาการขยายพันธุ์ได้มาก อาทิ การทดลองการปรับปรุงและขยายพันธุ์ข้าวในระบบจำลองบนคอมพิวเตอร์ หากมีข้อมูลของสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากสายพันธุ์ของแต่ละสายพันธุ์ ข้อมูลเหล่านี้สามารถช่วยย่นระยะเวลาในการทดลองได้อย่างมาก สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้ทันที รวมถึงการนำโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure) เข้ามาใช้ประโยชน์ด้วย
3. แม้ว่าพันธกิจหลักของศูนย์วิจัยข้าวล้านนาคือ การอนุรักษ์พันธุ์ข้าว แต่ในกรณีที่มีข้าวพันธุ์พื้นเมืองล้านนาเป็นข้าวสุขภาพและได้รับความนิยม เช่น ข้าวเหนียว ข้าวก่ำ ศูนย์ก็อาจมีความร่วมมือกับศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์ เพื่อใช้ “เทคโนโลยีชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ในข้าวด้วยลำไอออนพลังงานต่ำ” ในการปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์ข้าวเหล่านี้ ให้สามารถเพิ่มผลผลิตและมีคุณภาพดีเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้
4. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีพันธุ์ข้าวสายพันธุ์หนึ่ง ที่ชื่อ “ข้าวไก่อ้น้อย” ซึ่งได้มีการนำพันธุ์ข้าวไก่อ้น้อยไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมผลิตเบียร์ของ สปป.ลาว หากศูนย์สามารถพัฒนาพันธุ์ข้าวที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับข้าวไก่อ้น้อย แล้วสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเบียร์ได้ จะทำให้เกิดอุตสาหกรรมเบียร์เกิดขึ้น และกลายเป็นพันธุ์ข้าวที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างมาก

5. การทำวิจัยเรื่องของพันธุ์ข้าว สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึง คือ มุมมองในเชิงวัฒนธรรม โดยเฉพาะความรู้เรื่องข้าวของชนกลุ่มน้อย และคนท้องถิ่นภาคเหนือ ควรเก็บสะสมไว้และเผยแพร่ต่อไป

6. สิ่งที่ศูนย์ต้องคำนึงมากกว่าเรื่องของรายได้ คือเรื่องของสิ่งที่สามารถสร้างประโยชน์ แต่จับต้องไม่ได้ แต่มีคุณค่า เช่น การทำให้ชาวบ้านพ้นจากความยากจน โดยกำหนดเป้าหมายว่า ในระยะ 4 ปี จะทำให้ชาวบ้านพ้นจากความยากจนได้กี่ครัวเรือน เป็นต้น

**แผนปฏิบัติงานระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563 – 2566)
ของคณะบดีคณะอุตสาหกรรมเกษตร**

ผศ.ดร.สุจินดา ศรีวิณะ คณะบดีคณะอุตสาหกรรมเกษตร ได้นำเสนอแผนปฏิบัติงานระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563 – 2566) ต่อสภามหาวิทยาลัย ที่ประชุมพิจารณาแล้วรับทราบแผนฯ ของคณะบดี โดยมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. คณะมีลักษณะเฉพาะที่มีความใกล้ชิดกับภาคอุตสาหกรรมเกษตร ผู้ผลิต และชุมชน ซึ่งคณะมีองค์ความรู้ นวัตกรรม และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ขาดแคลน และการที่คณะให้ความสำคัญกับ SMEs เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ต้องเริ่มจากงานวิจัยและการพัฒนา แล้วก้าวไปสู่การวิจัย การพัฒนา และการสร้างนวัตกรรม จนกระทั่งนำไปสู่การผลิตสินค้าเพื่อการจำหน่าย ซึ่งคณะไม่ได้ดำเนินการผลิตเอง แต่ช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาจนได้ผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานที่นำไปจำหน่ายได้
2. อุตสาหกรรมอาหารในอนาคตถ้าเป็นอาหารในลักษณะของโมดูลภัณฑ์ SMEs จะเข้าไปแข่งขันได้ยาก หากต้องการจะให้มูลค่าเพิ่มให้สามารถแข่งขันได้ ต้องมีแผนธุรกิจด้านอาหารใหม่ ๆ ที่สามารถดำเนินการได้เร็วและเติบโตในช่วงเวลาสั้น ๆ และต้องได้รับการสนับสนุนเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Future Food Lab) เป็นฐานในการสร้างแผนธุรกิจจึงจะก่อให้เกิดความยั่งยืน
3. ควรนำการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure) เข้ามาใช้ประโยชน์ในคณะ ทั้งในเรื่องของการบริหารงาน การวิจัยและการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้ต่อไปเป็นนักวิชาการ ข้อมูล รวมทั้งการนำความรู้ข้อมูลที่นำมาใช้สำหรับหน่วยงานภายนอกที่ต้องการข้อมูลเหล่านี้ เนื่องจากข้อมูลจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับภาคอุตสาหกรรมเกษตรและการผลิตในโลกยุคใหม่ ทั้งเรื่องของระบบฐานข้อมูล ระบบการตรวจสอบย้อนกลับด้านอาหาร (Food Traceability) และการนำ Internet of Things 5G เข้ามาใช้ในการดำเนินงาน

แต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ จำนวน 7 ราย ดังนี้

1. ศาสตราจารย์ ดร.दनัย บุญเกียรติ สาขาวิชาฟิสิกส์ คณะเกษตรศาสตร์
 2. ศาสตราจารย์ ดร.อรรถชัย จินตะเวช สาขาวิชาฟิสิกส์และอนุภาคศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์
 3. ศาสตราจารย์ (เชี่ยวชาญพิเศษ) ดร.สัญญา จตุรสิทธา สาขาวิชาสัตวศาสตร์ (วิทยาศาสตร์เนื้อสัตว์) คณะเกษตรศาสตร์
 4. ศาสตราจารย์ ดร.อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
 5. ศาสตราจารย์ ดร.สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
 6. ศาสตราจารย์ ดร.นพ.พงศ์เทพ วิวรรณเดชะ สาขาวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม คณะแพทยศาสตร์
 7. ศาสตราจารย์ (เชี่ยวชาญพิเศษ) ดร.วิภาดา คุณาวิกติกุล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 17 ตุลาคม 2563 เป็นต้นไป

ประเภท

อาชีพใหม่ของจีน

ศ.เกี๋ยรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัย ได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายแรงงานของจีนที่กำหนดให้รัฐระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับประเภทอาชีพ มาตรฐานทักษะอาชีพ และการให้ประกาศนียบัตรอาชีพ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญจะกำหนดประเภทอาชีพใหม่ เพื่อประกาศลงใน “สารานุกรมการแบ่งประเภทอาชีพ - สาธารณรัฐประชาชนจีน” และเมื่อเร็ว ๆ นี้ (วารสารแม่น้ำโขง 09/2020) ได้ประกาศอาชีพใหม่ 9 ประเภท ดังนี้

- 1 ช่างเทคนิควิศวกรรมบลิ๊กเซน
- 2 เจ้าหน้าที่บริหารชุมชน
- 3 เจ้าหน้าที่การตลาดอินเทอร์เน็ต (ไลฟ์สด)
- 4 เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ความปลอดภัยของข้อมูล
- 5 ผู้ดำเนินการบล็อกเชนโปรแกรมลูกโซ่
- 6 ผู้ให้บริการการศึกษาออนไลน์
- 7 ผู้ช่วยสุขภาพชุมชน
- 8 นักประเมินสมรรถภาพผู้สูงอายุ
- 9 ผู้ประกอบการอุปกรณ์การผลิต

จากการกำหนดอาชีพใหม่ขึ้นมาทั้ง 9 ประเภทดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนกำลังพยายามจะก้าวตามให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งอาชีพใหม่ทั้งหมดนั้นจะต้องใช้ความรู้แบบพหุสาขาวิชา (Multidisciplinary) จึงเป็นโจทย์ที่สำคัญของมหาวิทยาลัยด้วยเช่นกันที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับอุดมศึกษาให้มีความสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการในโลกสมัยใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัย/ส่วนงานอาจจะต้องทบทวนและพิจารณาถึงการจัดรูปแบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยใหม่ โดยอาจลดจำนวนหลักสูตรระดับปริญญาบัตรลง และเพิ่มจำนวนหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นการทบทวนและเสริมสร้างทักษะให้มากขึ้น สร้างความร่วมมือร่วมกับภาคเอกชน เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะตรงตามความต้องการใหม่ ๆ ในสังคมไทยต่อไป

การผลักดันและพัฒนาเครือข่ายทางวิชาการ ระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรต่าง ๆ ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2563 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร่วมกับ Mr.Wu Zhiwu กงสุลใหญ่แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำเชียงใหม่ ได้มีการประชุมเพื่อสรุปภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ผ่านมา เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางวิชาการร่วมกันมากยิ่งขึ้น โดย **ศ.(พิเศษ) ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย กรรมการมหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ** ซึ่งได้เข้าร่วมในการประชุมหารือครั้งนี้ด้วย ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า

ในอนาคตอันใกล้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีน ซึ่งมีนัยสำคัญทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับประเทศ โดยโลกในยุคหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ทรัพยากรในด้านต่าง ๆ จะมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยจะริเริ่มสร้างความร่วมมือใด ๆ กับประเทศจีน ควรจะต้องเป็นเรื่องที่มีความสอดคล้องกับนโยบายของประเทศจีน ซึ่งสรุปได้เป็น 8 ข้อ ดังนี้

- 1. ด้านความมั่นคงทางด้านสุขภาพ อาหาร และการเกษตร** โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาเป็นปัจจัยเสริม อาทิ การทำ Smart farming และเกษตรแม่นยำสูง (Precision Agriculture) ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับนโยบายของประเทศจีน
- 2. ด้านการท่องเที่ยว** เนื่องจากประเทศจีนใช้นโยบายที่ชื่อว่า **“Fast track and Green lane”** ซึ่งเป็นนโยบายสนับสนุนในด้านการขนส่งและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสามารถนำนโยบายดังกล่าวมาปรับใช้กับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อแลกเปลี่ยน ปรับปรุง วิจัย และพัฒนาหลักสูตร ซึ่งจะต้องใช้กระบวนการวิชาความรู้ที่มีความหลากหลาย อาทิ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สาธารณสุข และการขนส่งสินค้า หรือสาขา เพื่อสร้างเศรษฐกิจของความไว้วางใจหรือ Economy of Trust ให้เกิดขึ้นระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน

- 3. นโยบาย 1 แถบ 1 เส้นทาง (One belt One road)** ที่มีการดำเนินการมาแล้วนั้น ซึ่งมีได้ดำเนินการเชื่อมโยงเพียงทางกายภาพ แต่จะเห็นการเชื่อมโยงทางดิจิทัล (Digital connectivity) ด้วย

- 4. ประเทศจีนให้ความสำคัญกับกรอบความร่วมมือแม่โขง – ลันซัง (Mekong - Lancang Cooperation: MLC)** ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงอันประกอบด้วยสมาชิก 6 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา สปป. ลาว เมียนมา เวียดนาม ไทย และจีน ซึ่งภายใต้กรอบความร่วมมือดังกล่าวมีความร่วมมือหลากหลายมิติ เช่น การขยายการค้าและการลงทุน การส่งเสริมความร่วมมือทางการเงิน ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือด้านทรัพยากรน้ำและการจัดการน้ำ เป็นต้น

- 5. การบริหารจัดการน้ำในแม่น้ำโขง** เนื่องจากประเทศจีนมีความต้องการที่จะให้สถาบันทางวิชาการเข้ามาเป็นตัวกลางในการร่วมทำวิจัยในการบริหารจัดการน้ำในแม่น้ำโขง เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศ

- 6. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิสถาปัตยกรรมโลก** ต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน

- 7. ปัจจุบันประเทศจีนได้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาในระดับชุมชน** ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยมีโครงการแลกเปลี่ยนและงานวิจัยร่วม โดยมุ่งเน้นในเรื่องการสร้างอาชีพ เพื่อลดความยากจนในระดับชุมชนโดยใช้เทคโนโลยี ก็จะมีผลสอดคล้องกับนโยบายของประเทศจีน

- 8. การฟื้นฟูเศรษฐกิจ** เนื่องจากประเทศจีนประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก โดยสามารถฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ภายหลังจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยสามารถถอดบทเรียนและมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน ก็จะทำให้เกิดผลงานวิจัยใหม่ ๆ ในหลากหลายสาขาวิชาเพิ่มมากขึ้น

โดยมีสิ่งทีงกงสุลใหญ่แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำเชียงใหม่ได้เน้นย้ำ คือ **ความร่วมมืออย่างจริงจังต่อกันแบบพี่น้อง** และถ้าหากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประสงค์จะให้กงสุลใหญ่ฯ ติดต่อประสานงานในเรื่องใด ก็ยินดีให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

สภาพนักงานกับการร่วมขับเคลื่อน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อย่างยั่งยืน

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ออลกรณ์ กุศลกุล
(ประธานสภาพนักงาน สมัยที่ 5)

....มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ปรับยุทธศาสตร์เพื่อมุ่งไปสู่การเติบโตภายใต้กรอบ SDGs โดยใช้สมรรถนะหลักของมหาวิทยาลัยมาขับเคลื่อนไปสู่วิสัยทัศน์ที่เน้นการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่รับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน สะท้อนอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

การส่งมอบคุณค่าให้แก่ผู้เรียน ผู้รับบริการ ชุมชน และสังคม นอกเหนือจากการมีทิศทางที่ชัดเจนแล้ว ยังต้องอาศัยทั้งกระบวนการทำงานที่เหมาะสมภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด และเหนือสิ่งอื่นใดก็คือ จะต้องอาศัยบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่นอกจากจะมีความรู้ความสามารถหรือมีผลการปฏิบัติงานในระดับสูงแล้ว ยังต้องเป็นผู้ที่มีความผูกพันกับมหาวิทยาลัยอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การดูแลบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งสายวิชาการและสายปฏิบัติการ จึงเป็นงานที่สำคัญและมีได้เป็นเพียงหน้าที่ของฝ่ายบริหารเท่านั้น แต่ต้องเป็นหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ทุกระดับ ดังคำกล่าวที่ว่า **“มหาวิทยาลัยของเรา เราต้องร่วมด้วยช่วยกันดูแลเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของมหาวิทยาลัย”** หนึ่งในหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยในภาพรวมทั้งหมดก็คือ **สภาพนักงาน (Employee Council)**

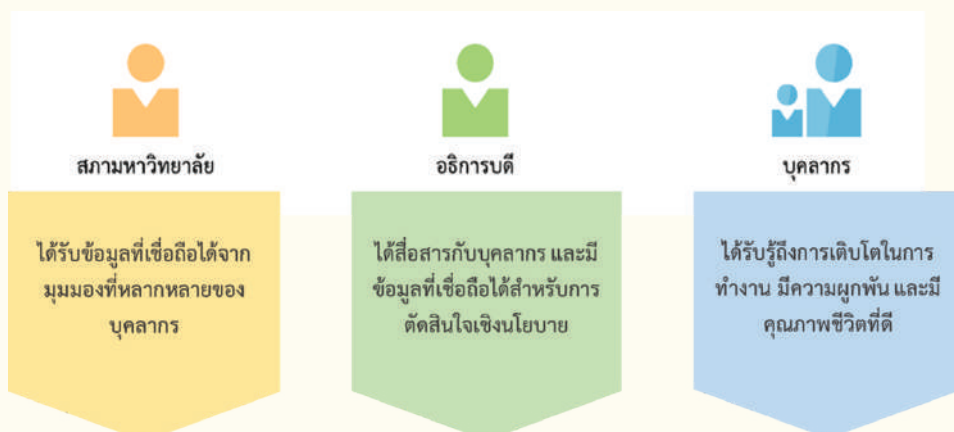
สภาพนักงานเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 โดยใน พ.ร.บ. กำหนดหน้าที่ของสภาพนักงานไว้ดังนี้ (1) ให้คำปรึกษาสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี (2) สร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากร และ (3) งานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี ตลอดระยะเวลา 12 ปีของการมีสภาพนักงาน ผู้มีความรู้ความสามารถจากส่วนงานต่าง ๆ ได้ผลัดเปลี่ยนกันเข้ามาเป็นตัวแทนบุคลากรของมหาวิทยาลัย ช่วยเป็นปากเป็นเสียงและช่วยผลักดันให้บุคลากรได้รับการดูแลที่เหมาะสมจากมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด

นโยบายของสภาพนักงาน สมัยที่ 5

ปัจจุบันสภาพนักงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ก้าวเข้าสู่สมัยที่ 5 (20 สิงหาคม 2563 – 19 สิงหาคม 2566) โดยมีความมุ่งหมายร่วมกันว่าจะเป็น **สภาพนักงานที่รวบรวมและใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตรง นำเชื่อถือ และมาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายอย่างแท้จริง เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทุกฝ่ายและมหาวิทยาลัย**

ความมุ่งหมายร่วมกันนี้ เกิดขึ้นมาจากการสะท้อนคิดการทำงานของสภาพนักงานในสมัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา โดยเฉพาะในบริบทของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันที่การกำหนดนโยบายและแผนงานต้องตั้งอยู่บนฐานของข้อมูลสารสนเทศ สภาพนักงานจึงต้องมุ่งเน้นการเก็บรวบรวมและสร้างเป็นชุดข้อมูล (Data Set) ที่มีลักษณะสำคัญคือ (1) เป็นข้อมูลที่มีความไว้วางใจได้ (Trustworthy) (2) เป็นข้อมูลเชิงลึก (In-depth) และ (3) เป็นข้อมูลที่มาจากหลากหลายมุมมอง (Multiple Perspectives) ชุดข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำมาวิเคราะห์แล้วสร้างเป็นข้อเสนอแนะ (Recommendation) ต่อมหาวิทยาลัยอย่างทันต่อสถานการณ์ โดยคาดหวังว่าจะมีส่วนช่วยมหาวิทยาลัยให้สามารถกำหนดนโยบาย/กฎระเบียบ/แนวทาง/โครงการที่นอกจากจะช่วยผลักดันยุทธศาสตร์แล้ว ยังสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรอีกด้วย

ผลลัพธ์ที่สภาพนักงาน มช. มุ่งมั่นให้เกิดขึ้นจากการดำเนินการตลอด 3 ปีข้างหน้าได้แก่

✦ สำหรับความเชื่อมโยงกับสภามหาวิทยาลัย ประธานสภาพนักงานเป็นกรรมการ สภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ซึ่งทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้แทนในการเชื่อมโยงและสื่อสาร ระหว่างบุคลากรของมหาวิทยาลัยกับสภามหาวิทยาลัยได้ โดยผ่านทางกรรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ และเมื่อได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงน่าเชื่อถือแล้ว ก็จะนำเสนอขอทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะในการประชุมสภา มหาวิทยาลัยได้ รวมทั้งการให้ความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ด้วย นอกจากนี้ ประธานสภาพนักงานเมื่อเป็น กรรมการในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ระดับมหาวิทยาลัย ยังสามารถสะท้อนมุมมองของบุคลากรสำหรับการตัดสินใจ ของคณะกรรมการเหล่านั้นได้อีกทางหนึ่งด้วย ในภาพรวมสภาพนักงานกำหนดจุดเน้นของการทำงานออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

(1) **ด้านการบริหารบุคคล (Human Resource Management)** ได้แก่ การศึกษา วิเคราะห์ และเสนอปรับเปลี่ยน แกไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ แนวปฏิบัติด้านการบริหารบุคคล สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการของบุคลากรทั้งในส่วนที่ ยังขาดความชัดเจนที่ดี หรือที่มีปัญหาในทางปฏิบัติที่ดี หรือไม่เหมาะสมเมื่อเทียบกับสถาบันอื่นที่ดี หรือที่ไม่สอดคล้อง กับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปก็ดี โดยประเด็นด้านการบริหารบุคคลเหล่านี้มาจากทั้งที่สภาพนักงานเป็นผู้ริเริ่มและมา จากการรับฟังเสียงสะท้อน ข้อร้องเรียน และข้อเสนอแนะจากบุคลากรทุก ๆ กลุ่มในมหาวิทยาลัย

(2) **ด้านความเป็นอยู่ที่ดี (Well-being)** ได้แก่ การวิจัยและการสำรวจความคาดหวังของบุคลากรต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการจัดหรือร่วมจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคลากรมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยัง มีการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรต่อประเด็นในภาพรวม เช่น การวางผังเมืองในมหาวิทยาลัย การปรับปรุงและจัดการทางเท้า การจัดพื้นที่สีเขียว การกำหนดและบังคับใช้นโยบายและมาตรฐานเกี่ยวกับความสะอาดและความปลอดภัยของอาหาร/เครื่องดื่มที่จำหน่าย ในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

(3) **ด้านเครือข่าย (Networking)** สภาพนักงานจะเป็นผู้สนับสนุนและเป็นฐานสำหรับการบูรณาการงานของเครือข่ายต่าง ๆ และ ส่งเสริมให้เครือข่ายในมหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็ง โดยเฉพาะความเข้มแข็งในมิติของความเชี่ยวชาญ (Proficiency) ของบุคลากร ในเครือข่าย ผ่านทางการจัดกิจกรรมพัฒนาเครือข่ายรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงการมีส่วนร่วมกับเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะ ปอ.มท. (ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย) และ ปชมท. (ที่ประชุมประธานสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย)

(4) **ด้านการยกย่องเชิดชูบุคลากร (People Recognition)** งานด้านนี้มี 2 มิติ โดยมิติแรกเป็นการสร้างระบบและกลไกในการ สนับสนุนให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงได้เข้าสู่การประเมินเพื่อเข้ารับรางวัลเชิดชูเกียรติต่าง ๆ โดยการพัฒนาคูณการและกระบวนการ ทำงานของสำนักงานสภาพนักงานให้เป็นฐานสนับสนุนส่วนงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และในมิติที่สอง เป็นการยกย่องเชิดชูบุคลากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่แม้จะไม่มีผลงานดีเลิศตามเกณฑ์รางวัลต่าง ๆ แต่เป็นผู้ที่รักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่าง เข้มแข็ง ทุ่เมเท เสียสละ สมควรเป็นต้นแบบให้ชุมชนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สำหรับการทำงานทั้ง 4 ด้าน สภาพนักงานมีวิธีการทำงานมาตรฐานของสภาพนักงาน ได้แก่ การวิจัย การสำรวจ การจัดเวทีการรับฟัง ข้อคิดเห็น การจัดประชุมกลุ่มย่อย และการแสดงผลงาน โดยผลผลิตจากการทำงานเหล่านี้จะอยู่ในรูปของรายงานวิจัย รายงานผลสำรวจ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมไปถึงการรับฟังและการประสานงานกับบุคลากรทั้งในระดับปัจเจก ระดับกลุ่ม ระดับส่วนงาน และระดับเครือข่าย

ทั้งนี้ การทำงานของสภาพนักงานต้องเป็นไปในลักษณะของ**การร่วมมือกัน (Collaboration)** ลำพังกรรมการสภาพนักงาน 24 คน (มาจากสายวิชาการ 12 คน และจากสายปฏิบัติการ 12 คน) ไม่อาจจะขับเคลื่อนงานได้อย่างเป็นรูปธรรม สภาพนักงานต้องแสวงหา ความร่วมมือจากส่วนงานและหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นับเป็นการร่วมด้วยช่วยกันทำงาน เป็นการทำงานที่เสริมเติมเต็มใน ส่วนที่อาจจะมีการทำอยู่แต่ยังไม่เพียงพอ หรือเป็นงานส่วนที่ถูกละเลยไป และการร่วมมือในลักษณะนี้ ✦ จะช่วยทำให้แน่ใจว่า จะไม่เกิดการงานซ้ำซ้อนอันเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร แต่เป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีผลกระทบสูง

กล่าวโดยสรุป บทบาทที่สำคัญของสภาพนักงาน คือ การเป็นผู้เชื่อมโยงบุคลากรกับมหาวิทยาลัย ด้วยการออกแบบ**โครงสร้าง การสื่อสาร (Communication Structure)** ระหว่างบุคลากร ฝ่ายบริหาร และสภามหาวิทยาลัยที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ทำให้ แม้มีประเด็นที่ขัดกัน ก็จะมีวิถีทางที่จะปรับเข้าหากันบนฐานของข้อมูลข้อเท็จจริงและหลักธรรมาภิบาล โครงสร้างดังกล่าวจะเป็นฐาน สำหรับการมีส่วนร่วม (Participation Platform) ที่บุคลากรและมหาวิทยาลัยจะได้แลกเปลี่ยนข้อมูล และตัดสินใจเชิงนโยบายร่วมกัน อันจะนำไปสู่การสร้างคุณค่าแก่ผู้เรียน ผู้รับบริการ ชุมชน และสังคมส่วนรวมอย่างยั่งยืนต่อไป

ขอเชิญเชิญบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทุกท่าน มาทำงานร่วมกับสภาพนักงานใน รูปแบบต่าง ๆ ที่ทางสภาพนักงานจะได้นำเสนอในโอกาสต่อ ๆ ไปในอนาคตอันใกล้นี้ รวมทั้งขอให้เข้ามามีส่วนร่วมเติมเต็มข้อเสนอแนะและมุมมองด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย โดยจะผ่านทางธรรมากรทั้ง 24 ท่าน หรือ ผ่านช่องทาง การสื่อสารต่าง ๆ ทั้งเว็บไซต์ และ Facebook สภาพนักงาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ได้

กิจกรรมและ ประชาสัมพันธ์

วันที่ 17 ตุลาคม 2563 : รองอธิการบดี (รศ.ดร.ลัมพพันธ์ สิงห์ราชวาฬพันธ์) และ รศ.ดร.สมศร สิงห์รัตน์ รองผู้อำนวยการ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์ พร้อมด้วยงานได้นำเสนอความคิดเห็นต่อการขยายพื้นที่ข่าว เรื่อง **“ข่าวไอออน : จากวิทยาศาสตร์ที่เข้มแข็งเมื่อวานนี้ ได้กำเนิดเทคโนโลยีที่มีคุณค่าในวันนี้”** ต่อสภามหาวิทยาลัย

วันที่ 17 ตุลาคม 2563 : รองอธิการบดี (ศ.ดร.นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล) และ รศ.ดร.จักรพงษ์ นาทวิชัย รองคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ**สรุปการประชุมหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินการและรับฟังการบรรยายด้านวิชาการข้อมูลระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่** เมื่อวันศุกร์ที่ 7 สิงหาคม 2563 ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ต่อสภามหาวิทยาลัย

วันที่ 17 ตุลาคม 2563 : รศ.ดร.ชนากานต์ เทโบลต์ พรหมอุทัย ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยข้าวล้านนา และ รศ.ดร.สุจินดา ศรีวิวัฒนะ คณบดีคณะอุตสาหกรรมเกษตรได้นำเสนอแผนปฏิบัติงานระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563 – 2566) ต่อสภามหาวิทยาลัย

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2563 : รองอธิการบดี (ผศ.ทพ.พิริยะ เชิดสถิรกุล และนายทองศักดิ์ เชื้อเจ็ดตน หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย) พร้อมด้วยทีมงาน ได้**ประชุมปรึกษาหารือเรื่องการเขียนสรุปวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยร่วมกับส่วนงาน/หน่วยงานอื่น ๆ** ที่รับผิดชอบในการเสนอข้อมูล/จัดทำระเบียบวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้การเขียนสรุปวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยมีความสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมีความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างแต่ละส่วนงานอีกด้วย

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศาสตราจารย์คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บรรณาธิการบริหาร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พิริยะ เชิดสถิรกุล รองอธิการบดี เลขานุการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บรรณาธิการ : นายทองศักดิ์ เชื้อเจ็ดตน หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
กองบรรณาธิการ : นายปริดา ศิริรังษี, นางมณฑนา สุกัณฐ์, นายเกรียงไกร ใจใส, นางรารวรรณ ปิ่นทอง, น.ส.วันเพ็ญ ศุภวิริยกุล, นายมนัส โกชนา, นางจันทร์ตรี มายัง, น.ส.อารยา อริยะเครือ, นายอดิสร ไซ่คำ, นายคมเดียว รักษ์สวัสดิ์, น.ส.จิราภา นุชนารถ, น.ส.มนสิชา รัตนกิจ
ออกแบบโดย : นางรารวรรณ ปิ่นทอง

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อาคารยุทธศาสตร์ ชั้น 4 เลขที่ 239
ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ : 0-5394-2630, 0-5394-2636
โทรสาร : 0-5394-3028